

DVĀ SVĚTY

CHATA BUMBÁLKA

KRKONOŠE, 7.-13. 8. 2016

DVĀ SVĚTVY

POŘADATEL

PLAVBA PRO DĚTI manželů Polanových 14. akce projektu

UBYTOVÁNÍ

CHATA BUMBÁLKA manželů Jirmanových

LEKTOŘI
3VĚŽIČKY, z. ú.
Hlaváčkovi

DVA SVĚTY

6 DĚVČAT
2 CHLAPCI
1 TETA

12 DĚVČAT
2 CHLAPCI
2 TETY

Týdnem provázela melodie písně

DATEL

pana Jaroslava Uhlíře, kterému tímto děkujeme.

Ref:

[: Napříč lidským časem, :]

[: cestou bubnu hlasem. :]

[: Napříč světadíly, :]

[: tu míň a tu víc síly :]

[: Střídání dvou světů, kdo jsem, snad se nepletu. :]

Dále se tvořil a narůstal příběh šamana Čokan Wambli (Údolí orlů) a siouxske dívky Tanka Čanku (Dlouhá cesta).

DVA SVĚTY

NEDĚLE

PŘÍJEZD – PŘÍBĚH – KRUH

Ze dvou míst naší vlasti,
nikdo se nedal zmásti
dvě skupiny dorazily,
s úsměvem a spoustou síly.

DVĀ SVĚTY

Když trochu se rozhlédli,
do kruhu hned si sedli,
údiv, smích i nuda v tváři,
vprostřed kruhu křišťál září.

V bylinkovém kouři,
co čistí, oči mhouří,
otázka, zda věřit máme
odpověď už dávno známe.

Prý mluví jenom jeden,
tohle to jestli svedem',
ostatní prý naslouchají,
na hůlku slova čekají.

Ten příběh o dvou světech
zpátky po třech letech
v útržcích se dovídáme,
kdo ví, zda ho poskládáme.

V něm Čokan Wambli šaman
co nikým není zklamán,
poznal jasnozřivou ženu,
řek: „Přináší velkou změnu.“

DVA SVĚTY

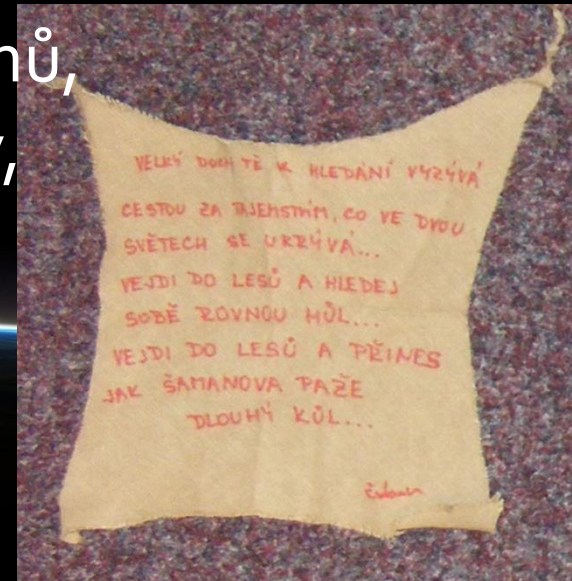
PONDĚLÍ

KRUH – VYCHÁZKA EMINA
SKÁLA – ROVINKA – HLEDÁNÍ
KŮLŮ A HOLÍ – LUČNÍ LAPAČ
SNŮ – HRY – KRUH

DVĀ SVĚTV

Pod blankytným nebem
chůze je denním chlebem
hůl a kůl hledáme v lese
na chatu je vlečem, nesem.

Kůly na louce v kruhu,
zkoušky všemožných druhů,
spřádáme ochranné síly,
aby škodit nezkusily.

DVA SVĚTY

ÚTERÝ

KRUH – HOUBY A BORŮVKY –
BUBNOVÁNÍ – MANDALY PRO
KRUH – KRUH

DVA SVĚTY

Houbaři, borůvkáři,
úsměvy mají v tvářích,
když s úlovkem se vracejí,
kmen přežít má zas naději.

Hlas bubnů duní krajem,
co vzklíčilo, dál zraje,
mandaly rozsvítí světy,
z prázdných kol jsou pestré květy.

DVA SVĚTY

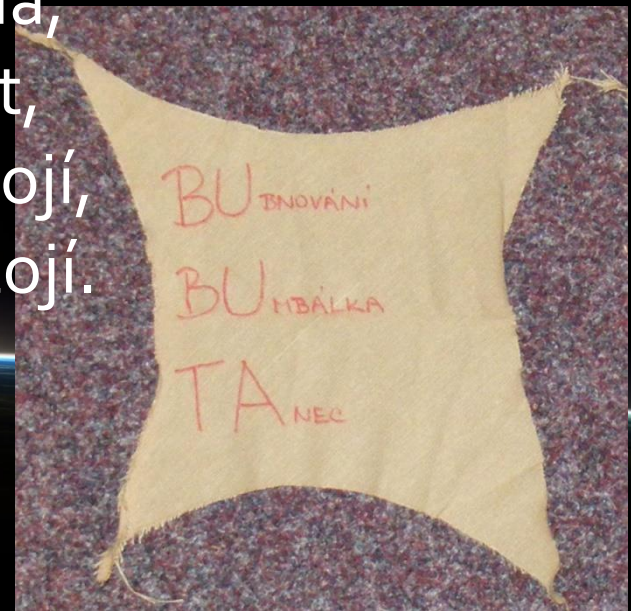
STŘEDA

KRUH – VYCHÁZKA ROVINKA –
ŠAMANŮV VZKAZ A POKLAD –
BUBNOVÁNÍ A TANEC DVA
SVĚTY – KRUH

DVA SVĚTY

V dešti k Rovinkám cesta,
s tím by šaman moh' přestat,
BU BU TA pak zněla zpráva,
dárek v boudě - horám sláva!

Když noha nohu střídá,
semínko tance hlídat,
v krizi vůle kruh náš stojí,
kdo se vzdává, neobstojí.

DVA SVĚTY

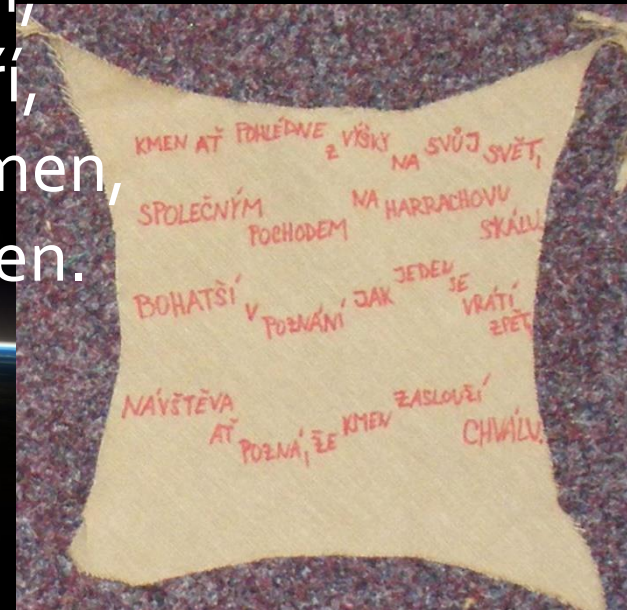
ČTVRTEK

KRUH – VYCHÁZKA ROVINKA –
ŠEŘÍN – HARRACHOVA SKÁLA –
KRUH

DVA SVĚTY

Dívat se na svět z výšky,
číst v srdci místo z knížky,
na skále zřít sami sebe,
šlapat tam, kde končí nebe.

Rej borůvkových tváří,
za maskou radost září,
být šťastný touží celý kmen,
v život proměnit svůj sen.

DVA SVĚTY

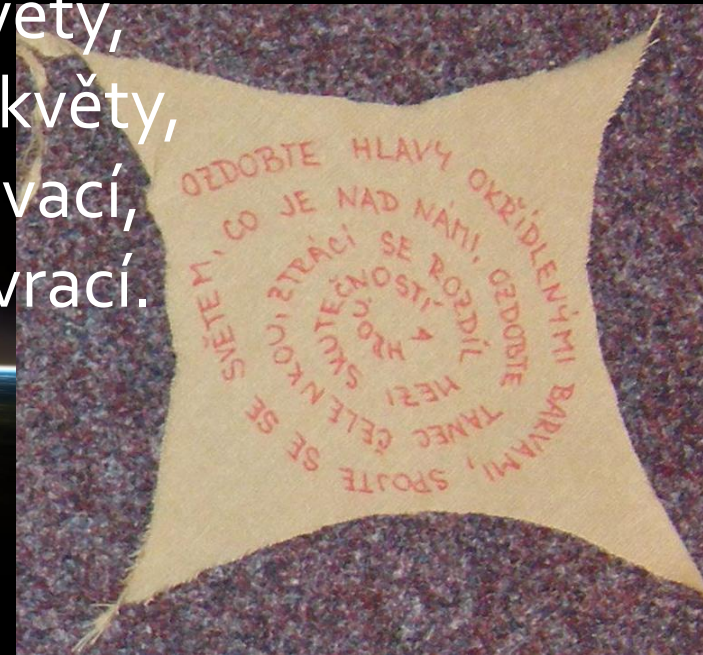
PÁTEK

KRUH – ČELENKY A PŘÍRODNÍ
ŠPERKY – NÁCVIK A TANEČNÍ
VYSTOUPENÍ DVA SVĚTY – KRUH

DVA SVĚTY

Ozdobit hlavy, ruce,
nápadů každý tucet,
čelenky s orlími pírky,
z očí rozesmáté škvírky.

Protančit dvěma světy,
na Broadway sklízet květy,
po řízku film vzdělávací,
týden už se v mysli vrací.

DVA SVĚTY

SOBOTA

KRUH – ODJEZD

DVA SVĚTY

Jen svolat kousky duše,
zážitků pobrat nůše,
zavřít kruh, vydat se dále,
zrnko kruhu v nás je stále.

Kéž na té naší pouti,
co by nás chtělo rmoutit,
zaženeme silou touhy,
život lidský je sen pouhý.

KONEC

CHATA BUMBÁLKA
KRKONOŠE, 7.-13. 8. 2016

© 3Věžičky 2016

DVA SVĚTY

Starý šaman se vykolébal ze svého tee-pee. Byla noc, ale Slunce už nenápadně zdobilo východní pohoří nažloutlým pásem. Šaman se zastavil, jako by zaslechl něco podezřelého. Znepokojeně se rozhlédl kolem dokola po celé vesnici. Vše spalo. Šaman neskrýval údiv. Něco neznámého, něco podivného, něco neobvyklého jej přimělo vrátit se do svého stanu.

* * *

Náčelník kmene Lakotů Bílý oblak seděl v kruhu a pokuřoval ze své dýmky. Vyřezávaná mluvící hálka putovala zvolna směrem k němu, většina mužů se zahalila do svého mlčení. Opodál stály ženy a čekaly na každé slovo, které bude v kruhu řečeno.

Bílý oblak dostal mluvící hálku. „Bílý oblak se dívá do dálky a čeká na slova předků. Nechce uvíznout v pasti času, proto nespěchá. Zatím všechna slova, která v kouři posvátného tabáku slyšel, byla plná příběhů o ženách matkách, bojovnicích, léčitelkách. O takové ženě, jako je Tanka Čanku, příběhy ale nevypráví. Než rozhodneme, jak se kmen zachová, navrhuje Bílý oblak znovu se zeptat duchů. Howgh!“

Kmenová rada souhlasila s návrhem Bílého oblaku a za chvíli šla skupina v čele s náčelníkem pozvat šamana do poradního kruhu. Normálně s nimi vždycky sedával v kmenové radě, ale od doby, kdy zaslechl něco, co neumí popsat, zhoršilo se hodně jeho zdraví a málokdy vychází ze svého tee-pee.

Čokan Wambli, Údolí orlů, patřil mezi nejstarší indiány nejen na území Lakotů, ale i mezi mnoha ostatními kmeny. Jeho slovo bylo málo, ale o to větší měla mezi ostatními váha.

* * *

Když byla Tanka Čanku malá, dost často se stranila ostatních dětí a sama se toulala na dlouhých vycházkách v prérii. V noci často mluvila ze spaní, děti se jí proto posmívaly, později se občas zahleděla do dálky a nehybně zůstala stát. Několikrát museli zavolat na pomoc šaman, protože nebyla k probuzení, i když vlastně nespala.

Tanka Čanku vyrostla mírně v ústraní, ale všechny své povinnosti, které kmenové tradice velí předat dívkám, budoucím ženám a matkám, zvládala bez potíží. Vyrostla ve vysokou, štíhlou dívku s havraními vlasy. Když jste jí pohlédli do očí, spatřili jste nejprve plachou laň prérijního vidloroha, která vede mláďata poprvé z bezpečí domova. Když neuhnula, a ani vy jste pohled neodvrátili, zažili jste něco jako pád do propasti — tak hluboké byly její oči, přitom jste ani chvíli neměli obavy o své

bezpečí, naopak. Pohled Tanka Čanku byl jako sametové pohlázení, jako hebká náruč, jako úkryt před bouří.

Kdykoliv Tanka Čanku splnila své povinnosti, vytratila se nenápadně ze společenství děvčat svého kmene a odcházela na svá místa v okolí lakotského tábora. Nikdy si nikdo nevšiml. Jen... jen starý šaman Čokan Wambli ji sledoval, vedený naléhavým voláním duchů. Ti ho vždy včas vytrhli z rozjímání, kterému se rád ve svých osm a osmdesáti letech oddával uprostřed vonných bylin. Chodíval je trhat za měsíčních nocí, kdy kmen spal a Luna se dotýkala severního výběžku skalnatého pohoří, pod kterým Lakoti už mnoho generací nacházeli ochranu, oporu, bezpečí, i vše potřebné pro svou obživu. Šaman rozprávěl s duchy už téměř neustále, nemusel chystat tradiční obřady pro přechod do jejich světa a pak se vracet zpět. Byl jedním z mála lidí, kteří část vědomí udržovali trvale v říši duchů, zatímco druhá zůstávala v říši vědomí lidského.

Když se Tanka Čanku vydávala na své tiché cesty, Čokan Wambli vždy dostal znamení — jednou to byl nad jeho stanem kroužící orel, jindy náraz větru, který rozrazil vchod do šamanova stanu a rozfoukal po zemi posvátný tabák, jindy sen, který šamana vytrhl z krátkého spočinutí.

Čokan Wambli pak svými cestami za pomoci symbolů a šamanské intuice zdálky pozoroval Tanka Čanku, jak sedí před skálou a upřeně hledí na její rovnou stěnu, jakoby viděla nějaký obraz. Jindy ji zastihl na samotné špičce nejvyššího vrcholu, kam se neodváží mnohý z bojovníků. Tanka Čanku tam seděla

bez hnutí a její pohled končil někde za obzorem, jestli vůbec končil.

Šaman Čokan Wambli se stokrát ptal duchů, pořádal o samotě i ve spojení s dalšími šamany mimořádné rituály, ale odpověď nedostával. Kdo je ve skutečnosti Tanka Čanku? Co přináší svému kmeni? Je kmen v bezpečí? Otazníky tížily starého šamana víc, než věk. Nedopřávaly mu klidu, protože cítil něco mimořádného, něco... něco... cokoliv. Ano, síla mladé indiánky Tanka Čanku, Dlouhé cesty, byla nevídaná. Ne síla fyzická, Tanka Čanku byla křehká dívka, ale síla její duše, která mimořádně čistě a silně odrážela sílu Velkého Ducha, se kterým byli spojeni všechny bytosti, ale jen některé, pokročilejší, o tom věděli, uvědomovali si to. A mezi takovými se pak často objevovali poslové, lidé, kteří přinášeli zlom do sta a tisíciletých tradic, zkušeností a zaběhlých řádů. Je Tanka Čanku takovým poslem?

* * *

Nad hlavami kmenové rady zakroužil orel. Náčelník Bílý oblak jako první zasedl na své místo a za zvuku bubnů čekal na ostatní. Sledoval každé mávnutí orlích křídel. Nebylo jich mnoho, orel se vznášel ve vzdušných proudech jako skutečný vládce – bez pohnutí zůstával nad hlavou Bílého oblaku.

* * *

Ťanka Čanku sledovala celý výjev znovu a znovu. Tisíci a tisíci dešti a víchry byla skála vyleštěná tak, že se leskla jako bizoní oko. Ťanka Čanku upřeně hleděla do třpytivé stěny. Po tváři ji stékaly slzy, i když nerozuměla tomu, proč pláče. Oči pláčou? Ne! Srdce pláče. Uvědomila si, že ji přepadla veliká lítost. Smutek z toho, co viděla.

„Tanka Čanku,“ ozval se za ní důvěrně známý skřehotavý hlas. Patřily k němu kroky, které už byly nejisté větrem, ale hlas byl pevný, sytý a klidný. „Nelekej se, děvče, to je Čokan Wambli, šaman. Jestli můžeš, pomoz Čokan Wambli. Už dlouho mu duchové ukazují cesty Tanka Čanku do skal, už dlouho vídá Tanka Čanku sedávat na výběžku Svítání. Už dlouho slyší divné hlasy a zvuky smísené s bubny. Vidí divně oblečené lidi, ne indiány, jak tančí. Mají na sobě čáry divné kůže a někteří hlavy pokryté divnými vlasy, trochu jako Čerokíové. A stále ten zvuk bubnů. Ale proč? Co to všechno znamená? Ani šamanská síla Čokan Wambli nedovoluje nahlédnout dál. Snad Tanka Čanku ví víc. Je Tanka Čanku posel?“

ᑕᑎᑏᑦ ᑕᑎᑏᑦ ᓈ ᓖᓕᓕᓕᓕᓕᓕ ᓗ ᓕᓕᓕᓕᓕ ᓂᑦᓕᓕ ᓕᓕ ᓕᓕᓕᓕ ᓕᓕᓕ. ᖃ ᖃᓕᓕᓕ ᓕᓕᓕᓕ ᓕᓕ ᓕᓕ, ᖃ ᕐᓕᓕᓕ ᓈᖃᓕᓕᓕᓕ ᓗ ᓕᓕᓕ ᓂᓕᓕᓕ ᓕᓕᓕᓕ, ᓕᓕᓕ ᓕᓕᓕ ᓕᓕᓕ ᓕᓕᓕ, ᓕᓕᓕᓕᓕᓕ ᓕᓕᓕ ᓕᓕᓕ ᓕᓕᓕᓕ. ᓂᓕ ᕐᓕᓕᓕ, ᓕᓕ ᓕᓕᓕᓕ ᓈ ᑕᓕᓕᓕ ᑕᓕᓕᓕ ᓕᓕᓕᓕ, ᓕᓕᓕ ᓕᓕᓕ ᑕᓕᓕᓕ ᓕᓕᓕᓕ – ᕐᓕᓕᓕ ᓂᓕᓕ.

„Povím, šamane, povím, co vidí oči Tanka Čanku. Nebo to snad nejsou oči, snad jsou to jen sny. Už mnohokrát chtěla Tanka Čanku navštívit šamanův stan a poprosit duchy o nový lapač

snů, o ochranu. Sama tomu nerozumí. Tanka Čanku je zmatená, cítí veliký úkol, ale neví, co má udělat.“

Tanka Čanku lehce otočila starého šamana proti skalní stěně. Pak si stoupla za něj, položila ruce na temeno jeho hlavy a špitla: „Ať se velký šaman Čokan Wambli dívá.“

Čokan Wambli otevřel úžasem dokořán oči. Něco takového ještě nikdy předtím neviděl! Na skalní stěně se objevily obrazy lidí. Byly to přesně takoví lidé, jací se šamanovi ukazovali v jeho snech! Ale tihle se navíc hýbali!

Čokan Wambli sledoval postavy oblečené do různě barevných podivných košil, často bez rukávů, pomalovaných divnými znaky. Některé postavy měly dlouhé vlasy, jiné krátké, různých barev. Některé postavy měly vlasy schované do jakési nádoby s malým přístřeškem, přístřešek byl někdy vpředu, jindy vzadu. Postavy na stěně mluvily nesrozumitelným jazykem, velmi rychle chodily a celkově z nich vyzařoval velký spěch. Kolem postav se pohybovali prapodivní různě barevní koně. Všude rámus, hluk, křik. Ale nejúžasnější pohled přišel ve chvíli, kdy se Čokan Wambli podíval do tváří těch postav!

„Vidí Čokan Wambli to, co Tanka Čanku trápí?“ zašeptala Tanka Čanku, když cítila, jak šaman ztuhl.

„Vidí, Tanka Čanku, vidí,“ váhavě odpověděl šaman z veliké dálky svého zamyšlení.

„Tanka Čanku je posel. Tanka Čanku má Lakoty varovat. Tanka Čanku má dar vidět do časů, které přijdou. Čokan Wambli cítí, že jeho úkol od Velkého Ducha Wakantanka je spojit čas teď s časem potom, připravit cestu. Jeho poslední úkol před odchodem za Velkým Duchem.“

* * *

Čokan Wambli sám pak pořádal zvláštní rituály, ve kterých na malé útržky látky kreslil divné malé tvary – z malých čárek

složené obrázky. Tanka Čanku řekla, že tomu v jiných světadílech říkají písmo.

Kmenovou radu už dlouho nenavštívil, věděl, že vše má svůj čas. Aby mohl nerušeně připravovat vše, co mu Velký Duch ukládal, ukryl svou samotu před kmenem za zástěrku zhoršeného zdraví. A nebyl to klam, nepřetržitá práce jej vyčerpávala a často musel i přes den odpočívat.

Čokan Wambli vzhledl k obloze. Nízko nad jeho hlavou kroužil orel. Vtom si šaman všiml přicházející skupiny mužů v čele s Bílým Oblakem.

* * *

Náčelník zastavil přímo před šamanem.

„Bílý Oblak, náčelník Lakotů, přichází spolu se staršími kmene za šamanem Čokan Wambli. Kmenová rada zve šamana do svého kruhu, Bílý Oblak cítí, že šaman může znovu hledat odpověď na otázky kmene.“

Bílý Oblak pokynul mužům, aby se posadili. Starý šaman seděl proti Bílému Oblaku a posvátnému orlovi na nebe posílal prosby o radu, jak náčelníkovi a kmenové radě sdělit, co Tanka Čanku a on plní za úkol.

„Čokan Wambli vítá kmenovou radu a Bílý Oblak. Čokan Wambli cítí, že od Velké Ducha přijal poslední úkol na své

šamanské pouti. Dělá vše pro to, aby jej splnil. Je to důležitý úkol přesahující hranice prérií i času.“

Orel na hlavami sedících mužů ostře zapískal. Všichni vzhledli k obloze a sledovali orla, jak rychle stoupá do takové výšky, až jim zmizel z očí.

„Tak jako orel zmizel ve výškách, hrozí synům a dcerám našich synů a dcer a dalším ztráta sebepoznání. Tanka Čanku přináší poselství, jak v časech, které teprve přijdou, budou naše duše putovat v dalších životech.“

Bílý Oblak se dlouze zadíval do oblohy směrem za orlem. Pak vstal a pronesl: „Kmenová rada přivítá šamana i Tanka Čanku, než se poslední sluneční paprsek dotkne vrcholu totemu. Howgh!“

* * *

Všichni muži už seděli na svých místech v kruhu, když vedle náčelníka usedl šaman Čokan Wambli a vedle něj trochu ustrašeně Tanka Čanku.

„Velký Duchu, duchové Východu, duchové Jihu, duchové Západu, duchové Severu, Matko Země, Otče Slunce, prosíme vás všechny, ať se stane, co se má stát a kmen Lakotů má sílu to přijmout. Ať šaman Čokan Wambli řekne, co má na srdci.“

Starý šaman pomalu pohledem navštívil oči všech přítomných. „Mám poslední úkol, než odejdu do říše duchů. Kmen Lakotů byl

vyvolen, aby propojil dva světy ve dvou různých časech. Tanka Čanku je posel.“

Tanka Čanku se postavila a začala zvláštním způsobem tančit uprostřed kruhu, vzpínajíc ruce k potemnělé obloze. Zanedlouho se uprostřed oblohy objevilo malé světlo a postupně se zvětšovalo, až se nad kmenovou radou objevil obraz. Byl to obraz, který Tanka Čanku ukázala už dříve šamanovi.

Všude plno lidí. Všichni rychle chodí, někteří utíkají. A uprostřed obrazu muži, ženy a děti, kteří byli něčím jiní. Na všech užaslých tvářích bylo vidět, že marně pátrají, proč jim ti divně vypadající lidé připadají zvláštní.

Tanka Čanku začala tančit od jednoho člověka v kruhu ke druhému. U každého se zastavila a téměř neviditelným pohybem ruky vyslal proud světla od sedícího člověka k jednomu z těch divných lidí v obrazu. Když obešla celý kruh i s náčelníkem, velkým mávnutím rozsvítila spousty proudů mezi kolemstojícími ženami a dětmi a postavami v obrazu.

„Za mnoho let a zim, v časech, které teprve budou, v zemi, která je za velkou louží, potká se dnešní kmen Lakotů, aby pomohl vrátit lidem, co ztratili. Aby poznali, jaká síla je ukrytá v kruhu, v úzkém propojení s Matkou Zemí, v naslouchání svému srdci. Aby si vzpomněli na sounáležitost, která jim dovolí měnit osud celé Matky Země.“

Lidé příštích časů ztratí vědomí o tom všem, čím dnes naplňuje životy a činí nás to šťastnými. Zeslábne síla lásky k sobě

samému, zeslábné vědomí, že ke štěstí druhých musí člověk učinit šťastným sám sebe. V mnohých se ztratí poznání, že všichni jsme jedno, všichni jsme si rovni, všichni jsme si blízcí. Mitákuye Oyásin.

A kmen Lakotů, v životech příštích časů, má pomoci vrátit lidem zpátky jeho poznání.“

Všichni udiveně naslouchali šamanovým slovům. Nikdy předtím tak dlouze nemluvil. A ještě udiveněji se dívali na obraz nad sebou, na své světelné propojení s postavou v obraze. Mnozí vstali, jakoby se chtěli podívat víc zblízka. Osahávali si své nosy, tváře, vlasy a vzrušeně ukazovali na obraz. Lidé na obraze měli stejné rysy, jako současní Lakotové! Byli to oni v příštích časech! Jiné oblečení, podivné chování, jiné vlasy. Ale byli to oni sami.

Šaman pokračoval: „Čokan Wambli byl veden silou Velké Ducha v přípravách. Jedno z míst, kde se potkají někteří z kmene Lakotů, je v horách Krákonouš ve velkém tee-pee, které má jméno Bhum Bhal Ca. Šaman připravil poselství v řeči příštích časů vzdálené země, jsou to malé kusy látky ve tvaru čtyř směrů k duchům Východu, Jihu, Západu a Severu. Všichni v budoucím čase usednou v kruhu a zvuk bubnu začne rozmotávat, co bylo zapomenuto.“

Čanka Čanku zakroužila rukou nad hlavou a obraz nad hlavami přítomných se začal hýbat a bylo slyšet i hlasy a zvuky. Lidé na obraze čím dál rychleji spěchali, mačkali se, přehlíželi jeden

druhého i sami sebe, až se ozval pištivý zvuk sirény. Vše ztuhlo, zmrazeno zděšením a překvapením. Do ticha se pak ozval obrovský výbuch a všechny přitiskl k zemi. Překvapení se změnilo ve zlost a vztek, lidé vstávali a za zvuku rytmické hudby rozzlobeně mávali rukama, dávali najevo svou nespokojenost čím dál silněji. Najednou se ozval nepříjemný zvuk – šumění. Prázdné. Vše se převrátilo naruby a dostalo zpětný chod. Rychleji a rychleji couvali lidé, až s posledním tónem upadli na zem. Vzápětí se probrali, ale místo příštích časů ocitli se v době slávy lakotského kmene...

* * *

Tak se začala naplňovat přítomnost, která v příštích časech bude vypadat jako minulost. Tak se propojily dva světy, které na první pohled dělí nepřekonatelná propast času i prostoru. Svět lakotského kmene na počátku 13. století v domovských amerických prériích a svět lidí malé země s názvem Česká republika na počátku 21. století. Setkání na chatě Bumbálka. Zdánlivě obyčejný týden, který může mít na pozadí úplně jiný význam, než pouhý výlet do Krkonoš.

Šaman Čokan Wambli naplnil své dny a brzy po shromáždění odebral se k Velkému Duchu. Jeho tělo bylo spuštěno na stěnu Údolí orlů. Tanka Čanku nastoupila šamanovo místo a stala se šamankou, jejíž věhlas a jasnovidné schopnosti pomáhali nejen Lakotům, ale často i okolním kmenům.

* * *

Kéž lidé dnešních časů najdou vědomí o pravé podstatě štěstí. Kéž zesílí síla lásky k sobě samému, zesílí vědomí, že ke štěstí druhých musí člověk učinit šťastným sám sebe. Kéž se v mnohých a ve všech znovu objeví poznání, že všichni jsme jedno, všichni jsme si rovni, všichni jsme si blízcí. Mitákye Oyásin.

Kéž jsme pozorní a v propojení dvou světů vidíme poselství šamana Čokan Wambli – Údolí Orlů. Kéž vnímáme a pokorně přijímáme schopnosti, které nám byly vloženy do života, tak jako je přijala Tanka Čanku – Dlouhá Cesta. Naše cesta může být dlouhá. Naše cesta ke štěstí může být ale i velmi krátká. Ať je taková.

BUMBÁLKÁ 2016

(samorostoucí táborová píseň 7.-13. 8. 2016, melodie Datel od J. Uhlíře, text O. Hlaváček)

Ref:

[: Napříč lidským časem, :]

[: cestou bubnu hlasem. :]

[: Napříč světadíly, :]

[: tu míň a tu víc síly :]

[: Střídání dvou světů,

kdo jsem, snad se nepletu. :]

1)

Ze dvou míst naší vlasti,
nikdo se nedal zmásti
dvě skupiny dorazily,
s úsměvem a spoustou síly.

Když trochu se rozhlédli,
do kruhu hned si sedli,
údiv, smích i nuda v tváři,
vprostřed kruhu křišťál září.

2)

V bylinkovém kouři,
co čistí, oči mhouří,
otázka, zda věřit máme
odpověď už dávno známe

Prý mluví jenom jeden,
tohle to jestli svedem,
ostatní prý naslouchají,
na hůlku slova čekají.

REF:

3)

Ten příběh o dvou světech
zpátky po třech stech létech
v útržcích se dovídáme,
kdo ví, zda ho poskládáme.

V něm Čokan Wambli šaman
co nikým není zklamán,
poznal jasnozřivou ženu,
řek: „Přináší velkou změnu.“

REF:

4) PONDĚLÍ

Pod blankytným nebem
chůze je denním chlebem
hůl a kůl hledáme v lese
na chatu je vlečem, nesem.

Kůly na louce v kruhu,
zkoušky všemožných druhů,
spřádáme ochranné síly,
aby škodit nezkusily.

REF:

5) ÚTERÝ

Houbaři, borůvkáři,
úsměvy mají v tvářích,
když s úlovkem se vracejí,
kmen přežít má zas naději.

Hlas bubnů duní krajem,
co vzklíčilo, dál zraje,
mandaly rozsvítí světy,
z prázdných kol jsou pestré květy.

REF:

6) STŘEDA

V dešti k Rovinkám cesta,
s tím by šaman moh přestat,
BU BU TA pak zněla zpráva,
dárek v boudě - horám sláva!

Když noha nohu střídá,
semínko tance hlídat,
v krizi vůle kruh náš stojí,
kdo se vzdává, neobstojí.

REF:

7) ČTVRTEK

Dívat se na svět z výšky,
číst v srdci místo z knížky,
na skále zřít sami sebe,
šlapat tam, kde končí nebe.

Rej borůvkových tváří,
za maskou radost září,
být šťastný touží celý kmen,
v život proměnit svůj sen.

8) PÁTEK

Ozdobit hlavy, ruce,
nápadů každý tucet,
čelenky s orlími pírky,
z očí rozesmáté škvírky.

Protančit dvěma světy,
na Broadway sklízet květy,
po řízku film vzdělávací,
týden už se v mysli vrací.

REF.:

9) SOBOTA

Jen svolat kousky duše,
zážitků pobrat nůše,
zavřít kruh, vydat se dále,
zrnko kruhu v nás je stále.

Kéž na té naší pouti,
co by nás chtělo rmoutit,
zaženeme silou touhy,
život lidský je sen pouhý.

2x REF: